

**VZPOMEŇME LETOS NA OSVOBODITELE POLOŽENÍM KYTIČKY K POMNÍKŮM
PADLÝCH KAŽDÝ SÁM, V TOM NÁS BEZPEČNOSTNÍ OPATŘENÍ NEOMEZUJÍ!**

BRNĚNSKÝ LEVICOVÝ OBČASNÍK

ECHO

Ročník 29

číslo 4

16. duben 2020

**Po přečtení
předej
dalšímu!**

• www.kscm-brno.cz • www.facebook.com/kscmbrno •

MěV KSČM Brno a JmKV KSČM k současné situaci

**Vážené soudružky a soudruzi,
vážení příznivci, občané,**

celá republika, celý svět dnes bojuje proti zákeřnému skrytému nepříteli. V souladu s opatřeními přijatými vládou ČR se do tohoto boje proti šíření koronaviru pochopitelně zapojil také MěV KSČM v Brně a brněnští komunisté.

Městský výbor přijal v této souvislosti celou řadu opatření počínaje zrušením všech plánovaných akcí v čele s připraveným Brněnským odborným seminářem a slavnostním odhalením informační tabule na budově KSČM na Křenové, která měla v den výročí obsazení ČSR fašistickým Německem připomínat slova prezidenta Beneše z roku 1947 upozorňující na možnost jiného výkladu dějin týkající se tohoto dne a následujících roků II. světové války.

(Dokončení na straně 2)

Vážená soudružko, vážený soudruhu,
vstoupili jsme do období, kdy si připomínáme významné 75. výročí osvobození Československa sovětskou armádou, jako ústřední složkou světových sil v boji proti fašismu a ukončení vražedné druhé světové války. Paradoxně pandemie ochromující prakticky celý svět brání tomu, abychom tuto skutečnost patřičně oslavili a zbývá nám pouze možnost omezených pietních aktů a historické připomínky.

Jde až o neuvěřitelný cynismus některých politiků, kteří využívají omezení aktivit občanů ke krokům, kterými ničí památníky osvobození (socha maršála I. S. Koněva v Praze) a vytváří falešné mýty (památník Vlasovců v Praze). Komunální pražští politici přepisují dějiny a také vztahy s Ruskem (pře-

(Dokončení na straně 2)

Odstraněním symbolu se nevyhrává!

Městský výbor KSČM vyjadřuje **důrazný protest** proti zbabělému postupu radnice Prahy 6 v čele se starostou Ondřejem Kolářem, která nechala pokoutně odstranit sochu sovětského maršála Ivana Stepanoviče Koněva.

Četné protestní akce a veřejná shromáždění anti-fašistů a vlastenecky smýšlejících občanů vyjadřujících nesouhlas s odstraněním sochy maršála I. S. Koněva dosud bránily naplnění příslušného kontroverzního usnesení zastupitelstva Prahy 6 z 12. září 2019. Starosta Kolář proto zbaběle a hanebně využil současného vládou ČR vyhlášeného stavu nouze, kdy nelze konat žádné veřejné akce včetně protestních. Uboze tak učinil další podlý krok při přepisování historie z hlediska snižování podílu Rudé armády a Sovětského svazu a jejich role při osvobození ČR a vítězství nad fašismem!

Za bezprecedentní pak považujeme fakt, že se tak

stalo v období přípravy květnových oslav významného 75. výročí osvobození Československa v převážné části především Rudou armádou. Jako by nestačilo, že současná pandemie neumožňuje veřejně hromadně utčit památku našich osvoboditelů na pietních aktech a shromážděních plánovaných na nejbližší dny!

Nelze brát vážně výmluvy radnice Prahy 6, že socha byla odstraněna proto, že se jednalo o rizikové místo a radnice nechce mít na svědomí možné konflikty. Vždyť tuto situaci vyvolala a vyvolává právě sama radnice a zdejší zastupitelstvo.

Za zcela demontní pak považujeme slova starosty Koláře, že Koněv neměl roušku, pravidla platí pro každého. Ven jen s rouškou nebo jinou překrývkou úst a nosu. Tato slova komentář nepotřebují.

Odstraněním symbolu se nevyhrává!

Městský výbor KSČM v Brně (3. dubna 2020)

MěV KSČM Brno a JmKV KSČM k současné situaci

(Dokončení ze strany 1)

Součástí opatření je i nabídka pomoci potřebným seniorům z řad všech občanů, například při obstarání nákupů či obstarání tolik potřebných roušek.

Zatím nelze odhadnout, jak dlouho bude náš boj se současnou pandemií trvat. Jisté však je, že nebude možno uskutečnit řadu plánovaných akcí, především akcí souvisejících s oslavami 75. výročí osvobození Československa a vítězství nad německým fašismem. MěV rovněž v letošním roce neuspořádá oslavu Svátku práce formou tradičního setkání občanů. Městský výbor se bude průběžně zabývat otázkami, zda a které akce odloží na pozdější termín a jakým způsobem připomene významná výročí. Podrobnější informace najdete na jiném místě tohoto čísla Echa.

Jak jsem zmínil, dnes není jasné, kdy bude koronavirus poražen, boj proti němu stále pokračuje, a to s rostoucí intenzitou. I já se proto připojuji k poděkování všem těmto bojovníkům, především těm v první linii – pracovníkům ve zdravotnictví, záchranářům, policistům, hasičům a všem dalším, mezi které patří i opomíjení popeláři. Děkuji rovněž vám všem za pochopení situace a zodpovědný přístup k plnění všech opatření, která tak drasticky poznamenávají náš současný život. Děkuji všem členům strany i dalším občanům, kteří se v rámci svých možností aktivně zapojili do boje proti skrytému nepříteli – ať už šitím ochranných roušek, jejich distribucí, obstaráváním nákupů a všemi dalšími aktivitami a nejrůznějšími formami solidarity. To je minimum, kterým může každý z nás osobně přispět a jsem hrdý na to, že se do těchto řad dobrovolníků zapojili právě členové KSČM. Dovolte ještě jednu informaci, kterou média (vyjma Haló novin) nezveřejnila: Dodávka více než půl milionu roušek z Vietnamu mohla být realizována jedine díky skutečnosti, že ji zprostředkoval předse-
da ÚV KSČM soudruh Vojtěch Filip.

Ještě jednou poděkování všem.

Martin Říha, předseda MěV KSČM v Brně

Fotografie „oběšeného Koněva“ vyvolala v Rusku obrovské pozdvižení. Výsledkem je aktivace prokuratury a nový zákon hrozící stíháním vandalů z Prahy 6.

(Pokračování ze strany 1)

jmenování náměstí v Praze) a Čínou (ve smluvních vztazích) za škodolibého přihlížení politických subjektů a nečinnosti vládních představitelů.

Kam se poděla vyzdvihovaná demokracie, když v jejím jménu mohou někteří představitelé vnucovat společnosti své subjektivní vnímání světa a arogantně ničit naše památky a vztahy? Politika bezohledně uchopené moci (na osobním postavení i koaličním základě), která již dlouhodobě popírá demokratické principy, směřuje ke svému vyvrcholení. Je na našich představitelích a každém z nás, abychom dostupnými prostředky hájili historickou pravdu a apelovali za politickou a lidskou kulturu.

Opatření spojená s pandemií mění naše chování, omezuje pohyb, podnikání, kulturní a sportovní akce a nás přiměla k odložení XI. sjezdu KSČM v Brně až na podzim v očekávání, že se do té doby její zátěže zbavíme. Berme to jako příležitost k tomu, abychom dohnali promeškané dva roky příprav po ukvapeném X. sjezdu v r. 2018 a připravili rozhodování XI. sjezdu hodného stého výročí existence komunistického hnutí v Československu a 30. výročí Komunistické strany Čech a Moravy. Zhodnocení těchto historických úseků musí být podkladem pro rozhodování o Programu KSČM, aktualizujícím Kladenský program a pro objektivní analýzu struktury, organizace a hospodaření strany v současném postavení strany ve společnosti. Musí být východiskem pro návrh komplexního řešení další činnosti strany.

Jm KV se zaměřuje nejen na kritiku stavu a předkládaných dokumentů, ale přispívá svými podněty k nastolení důstojné budoucnosti KSČM celostátně i v samotném Jihomoravském kraji. S tím souvisí příprava propagace volebního programu KSČM do Zastupitelstva Jm kraje, schváleného únorovou krajskou konferencí s ohledem na mimořádnou společenskou situaci jak formou, tak i obsahem. Aplikace opatření pro omezení dopadu pandemie, byť zdůvodněně drastická, ukázala, jak podceněná je úloha a postavení krajů ve zdravotnictví a sociální oblasti.

Dovol mi, abych Ti v souvislosti s historickými událostmi a celospolečenskou situací alespoň touto cestou poděkoval za dosavadní práci pro stranu a popřál překonání pandemie ve zdraví a plné síle. Budeme potřebovat každého člena či sympatizanta, který přispěje k hodnotné propagaci komunistické strany, nabízející lidem důstojný život a také zajištění prosperity a rozvoje společnosti.

Čest práci! A pevně zdraví a odhodlání.

Pavel Březa, předseda Jihomoravského KV

MALÉ ZAMYŠLENÍ ALEŠE RŮČKY

o tom, že člověk míní a koronavirus mění

Svůj dnešní příspěvek jsem zamýšlel věnovat tématu XI. sjezdu strany. Přesněji tomu, co budou chtít delegáti z Brna na sjezdu prosadit. Ale – jak napovídá titlek – zasáhla vyšší moc. Koronavirus postupně přeměroval pozornost a úsilí celé republiky, tedy i stranických orgánů, jiným směrem. Výkonný výbor ÚV a následně hlasováním *per rollam* i Ústřední výbor KSČM odložil termín jednání XI. sjezdu strany. Reagovat na vzniklou situaci musel pochopitelně i náš městský výbor, což pro mne konkrétně znamenalo i změnit téma tohoto zamyšlení.

Ono vlastně ani tak nejde o zamyšlení, ale o seznámení s tím, čím se v této souvislosti v současné „válečné“ situaci na městském výboru zabýváme. K situaci se výstižně vyjádřil místopředseda MěV S. Fišer: „*omezený pohyb ani karanténa není synonymem pro dovolenou*“. Opravdu jsme nepřerušili svou práci. Takže popořadě: Museli jsme reagovat již na první plošné Mimořádné opatření, jímž vláda ČR zakázala od 10. března konání veškerých akcí a shromáždění s účastí nad 100 osob. 11. března se sešel na mimořádném jednání Výkonný výbor MěV, který rozhodl o odložení konání dlouho připravovaného Brněnského odborného semináře s mezinárodní účastí a rovněž slavnostního odhalení informační tabule na budově KSČM v Brně na Křenové ul. Obě akce se měly uskutečnit již 14. března. VV současně zrušil všechny veřejné akce, které zamýšlel v následujících 30 dnech pořádat. O rozhodnutí informoval následující den prostřednictvím tiskového prohlášení veřejnost (publikovaly Haló noviny), přednášející a hosty semináře i členy městského výboru, předsedy ZO i všechny členy, jejichž elektronické adresy má MěV k dispozici. Tiskové prohlášení bylo rovněž zavěšeno na webové stránky městského výboru.

Další opatření reagující na vládou vyhlášený nouzový stav následovalo 16. března, kdy byl zpracován dokument *Opatření MěV KSČM v Brně proti šíření koronaviru*. Členům VV a MěV, předsedům ZO a dalším členům byl téhož dne zaslán elektronicky, předsedům ZO, kteří nemají e-mailovou adresu poštou. Samozřejmě byl také zavěšen na web MěV. Pro úplnost, neboť mají dlouhodobější platnost tato opatření uvádím i zde:

Opatření MěV KSČM proti šíření koronaviru

1. V budově KSČM v Brně je zaveden zvláštní režim, budova bude otevřena od 8 do 17 hodin.
2. Zrušeny jsou všechny plánované akce stranických

orgánů, porad předsedů i členských schůzí ZO KSČM a dalších akcí.

3. Zrušeny jsou všechny plánované a objednané akce jiných subjektů.
4. V zájmu zajištění přenosu informací bude v době 8 – 14 na sekretariátě MěV zajištěna přítomnost s. Korčákové. Politický pracovník s. Růčka a ekonom MěV s. Uhlíř mají nařízeno pracovat z domova. Z uvedeného vyplývá, že bude v podstatě omezena možnost platby členských příspěvků.
5. V duchu vládou přijatých nařízení bude o dalším postupu brněnské stranické organizace rozhodovat Výkonný výbor KSČM.
6. Uvedená opatření jsou platná po dobu stanovenou vládou ČR v souvislosti s opatřeními k zabránění šíření koronaviru. V současné době se jedná o termíny 24. 3. a 13. 4. 2020.

Další informace:

- Jak vyplývá ze zmíněných vládních nařízení, neuskuteční se plánované porady předsedů ZO a MěV ani zasedání MěV KSČM v dubnu a v květnu.
- Podle nutnosti budete informováni stejnou cestou.
- MěV je připraven v případě nezbytné potřeby zajistit nákup potravin pro seniory - členy strany, kteří si jej nemají možnost zajistit prostřednictvím svých příbuzných, sousedů či jinou cestou.
- Žádáme vás o předání této informace dalším členům strany.

Pokračují další informací: Ve dnech 17. - 19. března se uskutečnilo elektronické hlasování MěV KSČM ve věci zmocnění VV MěV pro jednání v krizovém období. MěV vyslovil souhlas. 23. března byla na web MěV zavěšena informace o možnosti zajištění ochranných roušek a připomenutí možnosti obstarání nákupů pro potřebné seniory.

Následovala schůze Výkonného výboru MěV, která se uskutečnila 2. dubna. VV schválil dokument *Opatření MěV KSČM v Brně v souvislosti s pandemií COVID-19 v ČR. Revokace usnesení MěV KSČM v Brně*. Dokument obsahuje jednak schválení všech výše uvedených opatření a revokaci usnesení MěV přijatých v souvislosti s přípravou zrušených akcí. Současně bylo rozhodnuto o zrušení všech akcí připravovaných v souvislosti s oslavou 75. výročí osvobození Československa a vítězství nad německým fašismem. To znamená, že se **neuskuteční** pietní akt na Ústředním hřbitově plánovaný na 26. dubna ani slavnostní shromáždění u Památníku rudoarmějce na

(Dokončení na straně 5)

NIKDY NEZAPOMENEME

Aleš RŮČKA

V těchto dnech si připomínáme osvobození Brna a Československa, připomínáme si vítězství Rudé armády a jejich spojenců nad nacistickým Němcem a tedy ukončení II. světové války v Evropě. Pandemie, se kterou v současné době bojuje již celý svět, nám neumožňuje si tato výročí připomenout společně na veřejných shromážděních a pietních aktech. Žádný koronavirus nám však nemůže zabránit i v této situaci nevzpomenout s vděčností hrdinství a obětí našich osvoboditelů. Zvláště ne letos, kdy od těchto událostí uplynulo 75 let.

Jsem toho názoru, že není třeba vypisovat konkrétní události a historická data týkající se oněch dnů, každý si je může dohledat v řadě pramenů. Pokud se týká samotného Brna, odkazují za všechny na práci profesora Vojtěcha Žampacha *Směr Brno*. S využitím Internetové encyklopedie města Brna proto připomínám jen několik údajů: Osvobození Brna bylo zahájeno 26. dubna 1945 v 8 hodin dělostřeleckou přípravou. Poté zahájila vojska 2. ukrajinského frontu maršála Rodiona Jakovleviče Malinovského připravěná na brněnských předměstích závěrečný úder na vnitřní město. 18. gardový střelecký sbor postupoval ve třech směrech: z Obřan a Maloměřic (109. divize), z Juliánova a Židenic (317. divize). 243. divize pak útočila od Starého Brna ke Kamennému mlýnu podél pravého břehu Svatky. Pěší jednotky podporovala 6. gardová tanková armáda, 2. gardový mechanizovaný sbor vyrazil od Husovic do Králova Pole, obrněnce 9. gardového mechanizovaného sboru měly z postavení na Křenové ulici proniknout na Žlutý kopec. Od nádraží po Lužánky směrem na Veverí a Konečného náměstí se probíjel 5. gardový tankový sbor.

Pod soustředěným nápořem tanků a pěchoty nemohla německá obrana dlouho odolávat. Již v 10,30 hodin zaválala na budově Zemského úřadu na Žerotínově náměstí československá vlajka, kolem poledne se vzdala asi pětisetčlenná posádka hradu Špilberk a první sovětské tanky dojezdy až pod Kraví horu. Do

večera 26. dubna se podařilo osvobodit celé Brno s výjimkou severní části Medláněk, Řečkovic, Mokré Hory, Kníniček a Soběšic. Zpráva o osvobození jihomoravské metropole zazněla ještě téhož dne ve vysílání moskevského rozhlasu. Na rozkaz Stalina bylo 26. dubna 1945 ve 21 hodin vypáleno v Moskvě na počest vítězů a osvobozeného města 20 salv z 224 děl.

Text tohoto rozkazu byl vytesán na podstavec Památníku rudoarmějce na dnešním Moravském náměstí. Nikdy jsem nepochopil, v čem spočívá jeho závadnost a proč byl na rozkaz brněnské radnice v roce 1993 odstraněn. Beru to jako součást plíživého postupného přepisování dějin jehož jsme denně svědky. Současně jako příklad hloupé dehonestace odkazu těch, kteří položili život za to, abychom my mohli žít. Ne nadarmo se říká, že národ, který zapomene vlastní historii, bude si ji muset prožít znovu.

Ne, nejsme všichni jako ti radní, kteří řídili Brno v roce 1993. Jsem přesvědčen, že je nás většina, která s úctou a vděčností každoročně vzdává jí úctu nejen našim osvoboditelům ale i všem, kteří se v nelehké době fašistické poroby postavili fašistickým okupantům. Je nás většina, která si jich váží a nikdy nezapomene na jejich oběti. Ty jsou pro nás závazkem. Plněním tohoto závazku ve své každodenní činnosti rozumíme především naplňování jejich odkazu – udělat vše pro to, aby lidé na celém světě mohli žít v míru. Je nás většina, kteří nevidí důvod, proč by měly být v naší zemi budovány vojenské základny cizích zemí. Je nás většina, kteří nesouhlasí se zahraničními misemi České armády (současná situace ostatně ukazuje, že vojáci chybí právě doma, v republice). Je nás většina, kteří nesouhlasíme s členstvím České republiky v NATO.

Je nás většina, která nikdy nezapomene hrdinství prostých vojáků, poddůstojníků, důstojníků a generálů Rudé armády a jejich spojenců, jakož i odbojářů, a dělá vše pro naplnění jejich odkazu.

Kyticemi šerifiků a slovy díky byli osvoboditelé vítáni před 75 roky nejen v Praze, ale v každém osvobozeném městě a vesnici. Děkujeme, my nezapomeneleme!

Vnitřní vazby na levice

To bylo zajímavé a přitažlivé téma diskusního čtvrtku v únoru, který řídila s. Anna Štofánová. Referující byl PhDr. Jiří Malinský, člen ČSSD, historik, přítel M. Ransdorfa. Některé názory vyjádřené referujícím se ne vždy setkaly se souhlasným stanoviskem v široké diskusi. Vzpomínalo se 30 let trvání od listopadu 1989. Smyslem pro nás je hledat, co levice spojuje, vzájemně si naslouchat a nepěstovat nenávisť na malichernostech.

První světová válka otřásla celým světem. Předpoklad, že bude možné skočit do říše svobody, se nekonal. Černá ekonomika přispívala k bídě lidí. Proběhla ruská revoluce a ukázalo se, že ruské zkušenosti jsou pro Evropu nepoužitelné. Vznikaly sovětské republiky (např. Maďarsko, Slovensko), různá povstání (např. Německo). Hlavní revoluční vlny ode-

MALÉ ZAMYŠLENÍ...

(Dokončení ze strany 3)

Moravském nám. plánované na 8. května. Současně bylo doporučeno všem ZO a místním výborům, aby zrušily veřejné akce, které v rámci oslav osvobození plánovaly. **Neuskuteční** se ani oslavy Svátku práce na Moravském náměstí. Neuskuteční se rovněž květnové zasedání MěV a porada předsedů ZO a MíV.

A teď konečně z jiného soudku:

Pro případ, že by v polovině května došlo k odvolání zákazu konání akcí, schválil VV zabezpečení přípravy Dětského dne (31. 5.) a odloženého odhalení informační tabule na budově KSČM (30. 5.).

I v souvislosti se současnou pandemií připomínám a doporučuji sledovat oficiální webové stránky MěV KSČM, na které dáváme všechny aktuální důležité informace. Na závěr ještě uvádím kontakty v souvislosti s koronavirem pro Brno stažené z webových stránek ČT 24:

Pomoc pro seniory: 800 140 800 (po–pá 7:30 – 15:00)
Modrá linka pro kohokoliv: 549 241 010, 608 902 410, pro současnou situaci zřízeno nové číslo 731 197 477, Chat: chat.modralinka.cz (12:00 - 21:00), e-mailové poradenství: help@modralinka.cz

Linka důvěry Spondea pro děti, mládež a mladé lidi do 26 let, jejich zákonné zástupce a blízké osoby: 608 118 088, 541 235 511 (PO - ČT: 8:00 - 18:00, PÁ: 8:00 - 16:00), e-mailové poradenství: krizova-pomoc@spondea.cz

Dobrovolnické centrum Masarykovy univerzity: telefon: 549 498 800, 549 498 804, SMS: 775 855 633, 775 855 636, e-mail: pomoc@muni.cz. Více informací také na www.munipomaha.cz.

Josef Vondrák

zněly. Představa tržně sociální ekonomiky se nekonala. Oslabení levice vedlo k tomu, že buržoazie zcela od záměru znárodnění odstoupila (bylo realizováno až v říjnu 1945). Po Leninově smrti nastal vzájemný boj jeho následníků. Engels už v r. 1895 předpovídá velký rozmach socialismu, který je dědicem válečné německé ekonomiky. Vždy se jednalo o boj, aby se tzv. třídní nepřítel neprosadil. 1932 – velká vlastenecká stávka – Gottwald sehrál správnou úlohu. V r. 1935 komunisté hlasovali pro Beneše jako prezidenta a podporovali zbrojení nutné pro boj proti fašismu. Spolupráce proti přijetí anglo-francouzského plánu (Mnichov) byla bez závad. SSSR měl průmysl, vzdělanost a jen proto dokázal zvítězit. Kulturní revoluce byla zásluhou Stalina. Bolševici zrušili trest smrti. SSSR byl připraven vzdorovat kapitalistické agresi a dokázal obstát. Rudá armáda nás zachránila před likvidací. Vzestup socialistického tábora znamenal konec kolonialismu ve světě.

Třetí republikou končí soulad levice. Nastupuje sovětizace. Začíná vzájemné osočování různých lidí, obviňování z kolaborace, kterou neprováděli. Končí to odmítnutím (v r. 1947-48) sociální demokracie. Masarykův odkaz jednotné levice (o což usiloval i Lenin), aby společnost byla přátelská, aby byl účinný sociální systém, soulad ... končí (tzv. Skandinávský model). Komunisté znárodnili, zakládána JZD začala prosperovat. Dubček, Smrkovský... reagovali na nedostatky prezidenta Novotného, který v prosinci 1968 rezignoval (údajně rok 1968 byl z hospodářského hlediska nejúspěšnější). Dubčekův režim nebyl antikomunistický. 21. srpen 1968 byl pomocí ČSSR proti kontrarevoluci, která zde nebyla. Trval souboj světových soustav. Vývoj v ČSSR byl nežádoucí pro západ i pro východ. Smyslem bylo zabránit XIV. sjezdu KSČ (vysočanský) a likvidaci lidí, kteří u nás chtěli změnu.

Listopad 1989 – není možné všechno svádět jen na Gorbačova, ale něco nechat i na Jakešovi. KSČ totiž vyklidila pozice, nebyla schopna reagovat. Současný závěr, že za komunistů bylo všechno špatné, není pravdivý. Společnost začala být rozkládána, a to je ostuda levice. Chybou je, že levice zůstala jen politickou stranou. Jak si dnes tradice přiblížujeme? Nejsme schopni reagovat na potíže lidí. Proč se dnes zpochybňuje cokoliv před rokem 1989, všechno se hodnotí opačně, nepravdivě? Proč to, co bylo dobré, nezůstalo zachováno, např. školství, zdravotnictví, zemědělství...

Z minulosti je třeba se poučit, provést analýzu a získaná poučení správně využívat!

Únor bílý, pole sílí

V úrodných částech naší republiky ale toho sněhu moc nenapadlo. Zato příroda měla větry, které napáchaly velké množství škod na střechách domů, polámaly i velké stromy jako tyčky od plotu a bránily silniční i železniční dopravě v jejím postupu. A leckde přerušily dodávku elektrického proudu i na několik dní.

1. února 2020 byla Velká Británie už mimo Evropskou unii. 18. února byl předsedou Senátu zvolen Miloš Vystrčil 52 hlasy a Jiří Růžička obdržel pouze 21 hlasů a byl velice zklamán. Neodpustil si říci svou představu o tom, jak by nový předseda měl řídit komoru tak, aby byla důstojnou protistranou Sněmovně. Ale Vystrčil je prý velmi pracovitý a snaživý a on dokáže splnit tuto roli odpovědně.

10. února skončila komedie kolem nástupkyně Šabatové ve funkci Ochránci práv. Byl zvolen 91 hlasy poslanců Stanislav Křeček a Senátem doporučení 2 jiní lidé propadli sítím. Milionáři chvilke již předem dali najevo, že v tom případě zorganizují demonstrace. Několik lidí se snažilo novému Ochránci práv zabránit příchodu na Úřad a policisté museli schody uvolnit a zadrželi 7 lidí. Šabatová 20. února předala funkci Křečkovi a odchází s 5 měsíčními platy za rodinou, jak řekla (210 200 + náhrady 31 200 Kč = po zdanění 1 207 000 Kč).

Podle zprávy z 20. února Hrad již vyplatil 518 tisíc Kč za výroky prezidenta republiky o tom, co napsal Peroutka o Hitlerovi gentlemanovi. V podobných případech bylo již vyplaceno téměř 9 mil. korun (*prezident republiky je nám drahý i takto*). V této souvislosti na jedné straně pojímá hrůzu ministerstvo financí z návrhů ministryně práce a sociálních věcí na stabilní základ důchodů všem ve výši kolem 10 000 + zásluhovost a zvýšení dalších dávek pro potřebné. Na druhé straně proč existují např. Rada vlády pro práva současně s ombudsmanem, Národní rozpočtová rada, Transparency International, projekt Hlídač státu (*Instituty Vladimíra Dlouhého a M. Kalouska, aby i další názory, že vláda rozdává a zadluhuje budoucí generace, bylo slyšet*). A V. Moravec ještě pozval vedoucí těchto organizací do pořadu k nedělnímu obědu. V neděli 23. února mu svoje řekli hejtnan Půta, ministr dopravy a průmyslu a obchodu i 2 ekonomové a bylo to 3 ku 1 tentokrát v Moravcův neprospěch. Bude víc uvažovat, koho pozve, aby to bylo 3 ku 1 v jeho prospěch.

Dopis z Číny o nesouhlasu s cestou předsedy Senátu na Tchaj-wan byl označen za nestandardní - když americký velvyslanec psal členům rozpočtového výboru Sněmovny o nesouhlasu se zavedením digitální

Karel Janiš

daně pro americké firmy u nás, tak to je normální. Ministryně financí řekla, že tato daň bude platit až od roku 2021 a nikoliv od letošního července tak, jak bylo původně rozhodnuto – bude ještě diskuse o 3-5 % této daně.

Přece jen napadal sních koncem února. Několikrát zadunělo. Když náčelník generálního štábu zahřimal, že je třeba víc peněz poskytnout na armádu, která je o generaci za potenciálním protivníkem a spojenci se jí vzdalují. Otevřel tím závody ve zbrojení a v Kremlu se bojí nemilé konkurence středoevropského komára. Ale se stejnou vehemencí neburácel v době rozšíření koronaviru po světě o větší obnos pro zachování zdraví lidí. Armádní generál Opat, poslankyně Černochová i senátor Fischer byli v tomto smyslu potichu. Těm jde hlavně o 2 % HDP na obranu a nic jiného je nezajímá. V době, kdy ministr zdravotnictví a jeho náměstek Prymula varují před virem, ruší se celá řada akcí u nás i ve světě za účasti většího počtu lidí, naši nedostudovaní teologové opět svolali 1. března 2020 manifestaci s protivládními požadavky i proti ombudsmanovi, který byl řádně zvolen poslanci. Jdou za svým cílem bez ohledu na nebezpečí, které by mohlo vzniknout při větším množství lidí na jednom místě. Chovají se naprosto nezodpovědně. Kvůli viru jednala i Bezpečnostní rada státu, kam měli být přizváni i Černochová a Fischer, aby varovali i před ruským a čínským ohrožením naší bezpečnosti. To bychom byli klidnější ve dne i v noci.

ŠLI PŘED NÁMI

Aleš Húsek – 105. výročí narození

Narodil se 16. dubna 1915 v Bučovicích v rodině filologa, národopisce a středoškolského pedagoga. Vystudoval medicínu a se svými bratry Janem a Milošem aktivně působil v Komsomolu a Kostuffe. Byl milovníkem Smetanovy a Beethovenovy hudby.

Za okupace byl zapojen v činnosti technického aparátu brněnského kraje v ilegální tiskárně pro rozmnožování tiskovin strany. Jako sekundář v Zemské léčebně pro duševně nemocné v Brně-Černovicích zachránil mnoho vlastenců před gestapem uvedením fingovaných diagnóz duševních chorob. Po prozrazení této činnosti byl 7. září 1942 zatčen a po nelidském mučení mu nebyla poskytnuta lékařská pomoc přes vážné onemocnění tuberkulózou.

1. dubna 1944 vydechl naposled v Oranienburgu, v Brně-Černovicích je po něm pojmenována ulice.

Karel Janiš

Uplynulo již 75 let od osvobození

Karel Janiš

Záchrany lidstva, Evropy i Asie od hitlerovského nacismu v květnu a od japonského militarismu v září 1945. Jednotlivá místa i města u nás si připomenou konec nacistické okupace převážně vojsky 1., 2. a 4. ukrajinského frontu od září 1944 do května 1945. Druhá světová válka si vyžádala přes 60 milionů obětí z řad vojáků i civilistů, o materiálních škodách nemluvě. Téměř polovinu těchto obětí si každoročně připomínají národy a národnosti Sovětského svazu. Počty jsou jasné. Většina vojsk nacistického Německa a japonských vojsk byla poražena na východní frontě v Evropě a v Mandžusku.

Přepisovatelé minulosti budou mít opět „hody“. Už 75. výročí invaze Spojenců do Normandie ukázalo jejich pojetí tehdejších událostí. Šlo prý o zahájení osvobození Evropy od nacismu. O protiofenzívě Rudé armády u Moskvu v prosinci 1941, o vítězné bitvě u Stalingradu a v kurském oblouku v roce 1943 ani slovo. Nezpřipomněli protiofenzívu v Ardenách v prosinci 1944, kdy hitlerovské tanky už tak tak nevrátily Spojence zpět a jak W. Churchill psal úpěnlivě do Kremlu, aby byla urychlena ofenzíva rudoarmějců, aby část divízi hitlerovců byla odsunuta na východní frontu. Nebýt napadení přístavu Pearl Harbor Japonci v prosinci 1941, je otázka, kdy by USA vstoupily do války. A byly již položeny základy k pojetí vzniku druhé světové války novými pisateli minulosti. Pakt Ribbentrop-Molotov ze srpna 1939 prý ukázal, že pachatelé války jsou Německo a Sovětský svaz na stejné úrovni. Ani slovo o snaze sovětské vlády vytvořit spojenou protinacistickou koalici proti nebezpečí nové války. Ani slovo o tom, že již v roce 1934 Polsko uzavřelo smlouvu s Hitlerem, že Francie a Velká Británie ukázaly v Mnichově 1938 směr k příštímú útoku na východ.

Připomeňme si „Cestu vítězství - Pobědy“ v roce 70. výročí osvobození. Jedna zastávka byla i v Brně.

Jenomže Hitler si před ním vytvořil zázemí v západní Evropě a teprve v červnu 1941 naplnil jejich přání. Skrytě probíhalo střetnutí mezi kapitalistickým světem a socialismem i za války. A opět uslyšíme, že Rudá armáda neosvobozovala, ale okupovala jí obsazené území, Praha se osvobodila sama za pomoci vlasovců, aniž bude uvedeno, že generál Vlasov se koncem roku 1944 dokonce v Praze přihlásil ke společnému boji proti bolševismu s nacisty. Už byly vysloveny vzpomínky, že vlasovci se k obyvatelům chovali slušně na rozdíl od rudoarmějců, kteří kradli, znásilňovali.

Naše Bezpečnostní informační služba o své existenci dává najevo zprávami o ruském a dnes i o čínském nebezpečí, které hrozí naší bezpečnosti. Výklad naší minulosti prý probíhá ruským pojetím a má nadšeného přívržence v Martinu C. Putnovi, který vygumoval z naší literatury 19. století, národní obrození a Muchovu Slovanskou epopej považuje za „nepodařeninu“. A nebezpečí Číny se mrštně chopil předseda senátního výboru pro bezpečnost Pavel Fischer, který dokonce posílá primátorům, starostům i hejtmanům dotazníky. Mají uvést delegace z Číny, které instituce přivítala v období od 1. 1. 2013 do 30. 10. 2019, její složení, jaké pozvání dostal úřad do Číny v uvedeném období, od jaké instituce, kdo se za úřad zúčastnil a kdo tyto cesty financoval, jestli účastníci obdrželi nějaké dary, s kterými zástupci soukromých firem, které mají zájem v Číně, jste jednali, jak ve vaší instituci hodnotíte česko-čínské vztahy a v čem doporučujete těsnější spolupráci? Jde o příklad pojetí demokracie v pojetí možného příštího prezidenta republiky?

Ve svém demonstrování proti premiérovi budou pokračovat Milionáři chvilky už jako placení členové spolku. Jsou absolventy sudetoněmeckého školení v dubnu 1917, jehož cílem je zrušit tzv. Benešovy dekrety, splnit majetkové požadavky sudetských Němců, rozbit vlastenecké organizace

a změnit naše učebnice o Němcích jako o vinících války. (Prý i ti na frontě nacismu nevěřili, ale vraždili na potkání a Němci i s dětmi chodili na popravy odbojářů v Kouničkách.)

Košický vládní program

Před 75 lety – 5. dubna 1945 – byl v Košicích slavnostně vyhlášen program naší první poválečné vlády. Byl to výsledek jednání představitelů domácího a zahraničního protifašistického odboje koncem března 1945 na našem velvyslanectví v Moskvě. Program předpokládal a stanovil naší vládu jako vládu široké Národní fronty Čechů a Slováků, budování demokratické armády, zahraničně-politicky na podkladě Československo-sovětské smlouvy o přátelství a vzájemné pomoci z 12. prosince 1943.

Národní výbory jako orgány státní moci a správy v místech. Vztahy mezi Čechy a Slovaky na podkladě rovnosti a spolupráce mezi dvěma národy. Další osudy Němců řešit na podkladě zajištění jejich majetku a vypovězení z našeho území (s výjimkou antifašistů, kteří nepodlehli henleinovské protičeskoslovenské rozbižské politice) a zavedení národní správy nad majetkem vypovězených Němců. Potrestání zrádců a kolaborantů před mimořádnými lidovými soudy, konfiskaci jejich půdy, budov a inventáře a rozdělení mezi bezzemky, drobné a střední rolníky. Obnovení hospodářského života válkou poškozeného, zajištění práce a výdělků pro všechny práce schopné. Postavení bank, klíčového průmyslu, přírodních a energetických zdrojů pod všeobecné státní vedení.

Žije ve vzpomínkách

Od března 2015 Josef Styx, rodák z Moravského Krumlova, který opustil svět ve věku nedožitých 96 let. Za nacistické okupace byl členem vojenské skupiny odbojové organizace Hnutí slovenské domoviny. 14. května 1943 byl zatčen, uvězněn v Kounicových kolejích a v polské Vratislavi, kde mu hrozil trest smrti. Počátkem ledna 1945 v přesunech vězňů na jiné místo utekl a spolu s dalšími vězni nastoupil cestu přes Terezín a Prahu do Brna, kam se vrátil 12. května 1945. Po válce pracoval na železnici a v Ústavu užitě fyziky Čs. akademie věd.

Na utrpení, které zažil s dalšími spolubojovníky v době nacistické okupace, nezapomínal. Po mnoho let byl průvodcem výprav školní mládeže i dalších návštěvníků Kounicových kolejí. Současně shromažďoval v muzeích, archivech, u starostů a kronikářů obcí a měst, v rodinách popravených odbojářů i mezi přeživšími utrpení za války podklady pro publikaci, která v roce 2011 vyšla v brněnském nakladatelství

Karel Janiš

Zpřístupnění systémů výchovy a kultury všem a jejich očištění od všeho nacistického a zesílení slovanské a zejména ruské orientace v obou oblastech. Vládní program nesliboval snadnou cestu ke splnění uvedených opatření. Vláda se zavázala, že udělá vše, aby se jediným zdrojem státní moci stal lid a nepřipustil, aby převládla koristnický zájem příživnických skupin i jednotlivců nad zájmy pracujících.

A snad právě proto se Košický vládní program stal po listopadu 1989 terčem útoků, zejména dekrety prezidenta republiky, které uváděly opatření vládního programu ve skutečnost. Dekrety se staly součástí našeho právního systému. V uplynulých 30 letech kritika poválečných opatření vlády nabyla nové podoby, někdy až úděsné. Zejména odsun Němců odsoudili Daniel Herman, pravidelný účastník sudetoněmeckých sjezdů spolu s dalšími našimi politiky. A Karel Schwarzenberg prohlásil prezidenta Beneše kvůli odsunu Němců za válečného zločince. Vyznamenal se i někdejší primátor města Brna, který se omlouval za odsud Němců z Brna a několikrát již proběhly pochody z Pohorčelic do Brna v rámci usmíření. Útoky na tzv. Benešovy dekrety sílí. A druhou vlnou kritiky je snaha říkat, že všechno zlé je od sovětského, ruského a dnes i čínského. Mějme se na pozoru!

Šimon Ryšavý pod názvem *Zapadalo slunce nad Breslau naposledy*.

V ní na úrovni profesionálního historika uveřejnil seznam popravených i zemřelých členů organizace Hnutí Slovenské domoviny, jejich medailonky, zatýkácké rozkazy, obžaloby, rozsudky smrti, protokoly říšského úřadu bezpečnosti o nich. Publikace byla připomenuta na diskusním čtvrtku 15. ledna 2015 jako příklad pro publikace podobného zaměření. V doslovu k publikaci Josef Styx vyzval mládež, aby se poučila ze zkušenosti odbojářů a nepřipustila válku. Jak aktuálně zní i dnes tato výzva. Tuto výzvu Styx opakoval na seminářích pořádaných Klubem českého pohraničí a připomínal oběti často mladých lidí, jimiž byla vykoupena porážka nacistické tyranie a svobodný život po válce.

I Josefu Styxovi zapadlo slunce, naštěstí nikoliv za války. Žije v našich vzpomínkách snad i těch, kteří kdysi vyslechli jeho průvodcovská vyprávění v Kounicových kolejích.

Karel Janiš

Vladimír Iljič Lenin – 150. výročí narození

22. dubna 1870 se rodině školního inspektora Uljanova narodil budoucí významný představitel ruského i mezinárodního dělnického a komunistického hnutí Vladimír Iljič Lenin. I když vystudoval práva, po seznámení se se spisy Karla Marxe a po popravě staršího bratra za pokus o atentát na cara řekl, že touto cestou nepůjdeme. Stal se profesionálním revolucionářem.

Kapitalismus přešel z volné soutěže do imperialistického stadia a Lenin se ujal úkolu provést rozbor tohoto stadia. Učinil tak ve spisech Vývoj kapitalismu v Rusku (1898), Imperialismus jako nejvyšší stadium kapitalismu (1917), Agární program ruské sociální demokracie (1902). Tu jinou cestu, než kterou zvolil jeho starší bratr, ukázal v pracích Kdo jsou přátelé lidu a jak bojují proti sociálnímu demokratům (1894), Co dělat (1902), Krok vpřed, dva kroky vzad (1904) a o přerůstání buržoazně-demokratické revoluce v revoluci socialistickou v knize Dvě taktiky sociální demokracie v demokratické revoluci (1905). Aktualizoval marxistickou teorii o úloze státu ve spisech Stát a revoluce (1917), Proletářská revoluce a rene-gát Kautský (1918). Připomněl nutnost svazku dělnické třídy s rolnictvem a poukázal na význam národní osvobozenecských hnutí v koloniích pro socialistickou revoluci. Na podkladě rozboru situace za první světové války dospěl k závěru o možnosti vítězství socialistické revoluce v jedné zemi. Rozpracoval marxistické pojetí revolučního povstání a v dopisech ÚV strany stanovil jeho vítězný počátek 7. listopadu 1917. V několika pojednáních Velká iniciativa (1919), O naturální dani (1921) vypracoval zásady Nové ekonomické politiky (NEP) pro přechod společnosti od válečného komunismu k budování socialistické společnosti po porážce zahraničních i vnitřních odpůrců sovětské moci.

Po krachu politiky II. internacionály po vzniku 1. světové války, kdy sociální demokracie až na čestné výjimky souhlasily se vstupem vlád do válečného běsnění, vznikly postupně od roku 1919 komunistické strany a Lenin inicioval založení III. (Komunistické) internacionály, což se v březnu 1919 stalo. V projevech na II. - IV. kongresech k 21 podmínkám vstupu do Internacionály o taktice jednotné fronty a o tehdejší situaci ve světě určoval celkovou linii hnutí. V knize Dětská nemoc „levičáctví“ v komunismu (1920) ukázal vážné nebezpečí, jakým jsou levičáctví a sektářství. Zdůraznil mezinárodní význam říjnového převratu v roce 1917

Kresba N. Bucharina

a podtrhl souvislosti všeobecných i zvláštních podmínek socialistické revoluce v jednotlivých zemích.

Ve svých posledních článcích, které při onemocnění diktoval na doporučení lékařů vždy několik minut, na téma O družstevnictví, O naší revoluci, Jak máme reorganizovat dělnicko-rolnickou inspekci, Raději méně, ale lépe, dal Lenin zobecnění prvních let socialistické výstavby a předložil plán přeměny zaostalé země v průmyslově vyspělý stát prostřednictvím industrializace, elektrifikace národního hospodářství, přechodu k družstevní velkovýrobě a kulturní revoluce. Upozorňoval na správné uplatňování vedoucí úlohy strany v těchto opatřeních, na kvalitu státního aparátu, na boj proti byrokracii. Byl přesvědčen o konečném vítězství socialismu v jedné zemi, což posílí i revoluční síly v ostatních zemích i v koloniích. Potvrdil to vývoj po druhé světové válce, vznik dalších zemí socialismu a konec koloniálních říší velmocí kapitalismu. A uskutečnění industrializace, družstevní velkovýroby, kulturní revoluce i schopnost vyrobit potřebná zařízení a konkrétní prostředky k obraně země umožnily odolat agresii hitlerovského Německa a přispět rozhodujícím způsobem k porážce německého nacismu v Evropě a japonského militarismu v Asii v druhé světové válce.

Připomínám obsáhlý seriál o životě a díle V. I. Lenina v Echu v roce 2014. Vracíme se jeho prostřednictvím ke spisům V. I. Lenina? To je otázka i problém!!

Karel Janiš

Žije ve vzpomínkách

Již 5 let prof. PhDr. Josef Kolečka, DrSc., významný představitel historické vědy v regionálním i v celostátním měřítku, jeden z nejvýznamnějších českých historiků-slavistů. Svědčí o tom jeho knihy Národy habsburské monarchie v revoluci 1848-1849 (1989), Dějiny národů střední a jihovýchodní Evropy (1968). Národnostní programy pro střední a jihovýchodní Evropu. Z dějin socialistické teorie národnostní otázky 1848-1917 (1971). Vydal též publikace Z dějin dělnického hnutí na Brněnsku (1956), Revoluční hnutí na Moravě a ve Slezsku 1917-1921 (1957), Dělnické rady na Horním Slezsku, Dobrovsku a Ostravsko-Karvinsku 1917-1920 (1960). Byl aktivním členem lektorské skupiny dějin KSČ při MěV KSČ v Brně a spolupracoval s lektorskou skupinou stejného zaměření při JmKV KSČ. Ve vzpomínkách žije skromný a do bádání o minulosti zapálený člověk.

Karel Janiš

V přednášce **Marxismus a prognostika 18. prosince 2013** řekl, že v **Prognostickém ústavu** pracoval od roku 1984 až do jeho konce. Ústav byl zřízen 1. února 1984 a napomohl tomu tehdejší premiér Lubomír Štrougal. Pracovali na tvorbě strategie v oblasti ekonomiky a sociálního vývoje a na komplexní prognóze vývoje ČSSR do roku 2010, která měla tu zvláštnost, že se nikdy nerealizovala. Československo zaniklo a prognostiky rozvál vítr dějin do různých koutů. Někteří z nich se stali i hrobaři české ekonomiky, jako například moji kolegové Václav Klaus, Vladimír Dlouhý a byli i další. Téma budoucnosti hrálo v dějinách lidského myšlení vždycky velkou roli. Souvisí to i s tématem času, který existoval od počátku dějin lidského myšlení. Marx s Engelsem nikdy utopisty nebyli, nikdy neprojektovali vizi budoucí společnosti. Analyzovali společnost, kterou měli před sebou, snažili se objevit její hybné pružiny, její vývojovou dynamiku a z toho vyvodit závěry, které by byly důležité pro překonání té společnosti. Nikdy jim netanulo na mysl, že by to překonání bylo automatické.

Marx ví, že bez lidské aktivity a konkrétně bez aktivity dělnické třídy, organizované v politickou sílu, nikdy k překonání kapitalismu nemůže dojít. Sama o sobě se tato věc nestane. Pro Marxe je

společenskoekonomická formace skutečností ve svém celku jejího vývoje. Nikoliv její jednotlivé složky, ale společnost v dynamice jejího vývoje. Ale Marx pouze nepopisoval to, co měl před sebou, díval se na systémovou dynamiku kapitalistické společnosti, na to, k jakým dalším etapám vede. Marx se také věnoval zachycení kvalitativních zlomů. Dají se nejlépe analyzovat na vývoji struktur, které drží společnost pohromadě. Čím je společnost daného typu zralejší, vyspělejší, strukturovanější, tím větší je problém udržet společenskou soudržnost, udržet jednotu společnosti. Je možné, na základě analýzy sféry zprostředkování, dojít k tomu, aby se prognózovaly určité kvalitativní zvraty. Už v roce 1887 napsal Bedřich Engels, že bude-li pokračovat vývoj s antagonismy, dojde k celoevropské válce úplně nového typu. Budou proti sobě vrženy celé národy, bude to válka, která vyhladoví Evropu do základu, přivodí strašlivou bídu a revoluční situaci. Koruny se budou válet po desítkách na dlažbě. A vítězství dělnické třídy se zase o kousek přiblíží. Ale podle Václava Havla byl Engels bezvýznamný filozof 19. století.

Obrysy budoucí společnosti byly velice střídme. Když Leninovi soudruzi přišli k moci, zjistili, že o řízení společnosti vědí velmi málo. Ekonomické představy se u Lenina velmi měnily, nejdřív to byla představa státního kapitalismu, poté přechází na pozici válečného komunismu a nakonec přechází na pozici NEPU.

Dělnická třída je historická kategorie, proměňuje se v čase. Mění se struktura dělnické třídy, její formy boje, její mentalita. Dnes do ní patří různé skupiny, které bychom tam nikdy dřív neřadili. Klasická dělnická třída 19. století je historicky překonaná. Pokud ne, je to v zemích třetího světa, kde jsou horší podmínky, než byly v Evropě. Jsme hodně dlužní analýze společnosti, ve kterých žijeme v Evropě a Severní Americe, jak je se strukturou společnosti. Hodně se mluví o nárůstu nerovnosti, která je možná hlavní příčinou krize, která vypukla v roce 2008. A jak je to s revolucemi? Jaké jsou jejich příčiny, průběh, specifika jednotlivých revolucí? Důležité je i kulturní podloží příznačné pro danou zemi. Nutno brát v úvahu ruskou kulturní tradici, stejně jako v případě Velké francouzské revoluce tradici francouzskou.

Ve věku 85 let zemřel bývalý diplomat Václav Junr. Byl ředitelem afrického odboru ministerstva zahraničí ČSSR a několik let našim velvyslancem v Libyi. Byl i členem ÚV KSČM a jeho mezinárodní sekce. Psal i do Haló novin povídky plné humoru, které vydal i v knize.

Devadesát let měl Zdeněk Hoření, významný novinář i politik. Zastával mnoho funkcí ve veřejném životě. Byl členem ÚV KSČ a jeho sekretariátu, poslancem ČNR i Sněmovny lidu FS ČSSR, předsedou ÚV Čs. svazu novinářů. Byl spolupracovníkem Haló novin a působil i ve Spol. Julia Fučíka a ve Spol. Ludvíka Svobody.

Svého času byli oba soudruzi na diskusních čtvrtkách na Křenové 67 a mohli jsme vyslechnout jejich úvahy o politické situaci u nás i ve světě i s informacemi málo nebo téměř neznámými, poněvadž k nim měli přístup. Jsou v paměti účastníků diskusních čtvrtků i čtenářů jejich článků ve stranickém tisku.

Karel Janiš

Společnost Ludvíka Svobody byla založena před 16 lety prof. Ing. Zoe Klusákovou, CSc., genpor. Jozefem Činčárem a Májou Dočkalovou, předsedkyní brněnské pobočky (zemřela 12. 12. 2013). Od té doby vykonává tuto funkci PhDr. Alena Šimková, CSc.

Stěžejními body v ročním plánu práce jsou v květnu návštěva hrobu Ludvíka Svobody v Kroměříži, kde si manželé Svobodovi postavili před válkou dům s představou, že v tomto klidném a laskavém městě jednou prožijí své stáří. To se jim nesplnilo. Zato jejich popel zde spočinul v hrobě, kde je rovněž uložena prst' z koncentračních táborů, kde byli popraveni syn Miroslav, Irenina matka a oba bratři. Je zde i prst' od Bílé Cerekve, kde padl bratranec Ireny, příslušník „oranské“ skupiny. Jsou zde pochováni i ostatní členové rodiny, kteří byli za války vězněni. Jejich náhrobek je tak i symbolem domáčiho i zahraničního odboje.

V Hroznatíně, malé vesničce na Českomoravské vysočině, se narodil 25. listopadu 1895 v selské rodině, která zde několik pokolení hospodařila, Lud-

vík Svoboda. Vyrůstal v prostředí tvrdé zemědělské práce. Sepětí s rodným krajem, kde žili prostí, ale rázovití a vlastenecky citící venkované, vtisklo do jeho vědomí lásku k rodné zemi a porozumění pro práci a život lidu. Z těchto zemitých kořenů vyrůstaly jeho vzácné osobní vlastnosti: skromnost, pracovitost, láska k lidem, pevná vůle, bezmezná obětavost a statečnost.

Další možností našeho poznávání jsou konference, pořádané v Domě armády v Praze, věnované důležitým místům bojů – od brigády po 1. československý armádní sbor: Kyjev, Sokolovo, Žaškov, Bílá

A. Šimková (vlevo) při pietním aktu v r. 2015 u památníku osvoboditelům na ÚH v Brně. (foto archiv redakce)

Cerekev, Levobřežní i Pravobřežní Ukrajina až k osvobozování našeho území – Karpatsko-dukelské operaci a dalším.

Brněnská pobočka se snaží poznávat i jiná místa, např. rodiště Jana Kubiše v Dolních Vilémovicích, 22. vrtulníkovou základnu NATO, 74. mechanizovaný prapor, Javoříčko, Křepice, známé z Bratislavsko-brněnské operace, Morkůvky (Muzeum generála Peřiny), Svatobořice – sběrný koncentrační tábor, Muzeum TGM v Hodoníně. V Praze pak Břevnovský klášter, Vyšehrad, Slavín či školicí středisko AČR Komorní Hrádek.

Také letos chceme poznat sídlo Senátu PČR ve Valdštejnském paláci nebo Národní pedagogické muzeum a knihovnu J. A. Komenského v Praze. Rádi bychom v roce 75. výr. osvobození vlasti důkladně poznali minulost a současnost Jihomoravského kraje: archeoskanzen Pavlov, Pohansko – sídlo archeologických výzkumů, Čejkovice – Muzeum T. G. Masaryka, zámecké divadlo ve Valticích a Národní technickou památku – vodní mlýn a Slupi u Znojma.

Především chceme znát osobnost politika, který prošel oběma světovými válkami, seznamovat s jeho odkazem žáky škol, studenty Univerzity obrany, naše členy, ale i ostatní obyvatele města Brna.

PhDr. Alena Šimková, CSc., předsedkyně

★ ŠLI PŘED NÁMI

František Bendl – 65. výročí smrti

19. dubna 1955 zemřel rodák ze Zastávky, kde se v hornické rodině 13. srpna 1886 narodil. Podobně jako další muži z hornických rodin nastoupil František ve 14 letech do práce na dole Julius v Zastávce. Jako 20letý vstoupil do odborů, do sociální demokracie a později do KSČ. Za aktivní organizátorskou činnost v prosincové generální stávce 1920 byl odsouzen ke 3 rokům vězení. Prožil je na Špilberku, na Cejlu a na Borech u Plzně. Za 1. republiky byl 19krát souzen a vězněn za aktivní politickou činnost v KSČ a v odborech. Napsal též články do stranického tisku. Po osvobození v roce 1945 byl Bendl předsedou revolučního národního výboru v Zastávce a později místopředsedou ONV Brno-venkov. V několika pracích o dějinách hornictví a dělnického hnutí na Rosicko-Oslavansku i o své politické činnosti se projevil jeho literární nadání. Jestlipak si na něho vzpomenu v ZO KSČM v místě a zda ve školách jeho vzpomínky využijí při besedách o minulosti?

Karel Janiš

❑ **SOCIOLOG JAN KELLER UKÁZAL V ZRCADLE SOUČASNOST** - V Právu 29. ledna 2020 napsal, že majetkové nerovnosti jsou v tržní ekonomice zdůvodňovány tím, že lidé pilní, snaživí a spořiví toho nashromáždí víc než ti línější a rozhazovační. Je obtížné si představit, že každý z hrstky nejbohatších je milionkrát pilnější a spořivější než průměrný Čech. Tímhle způsobem se k vysvětlení prohlubujících se majetkových rozdílů nedobereme. Aby byly příjmy a majetky těch nejbohatších tolerovány, musí se věřit tomu, že se jedná o příjmy zasloužené vlastním úsilím a musí se stále lépe dařit těm,

kdo dosahují příjmů mikroskopicky nižších. Na přelomu 70. a 80. let minulého století příjmy nižších a středních vrstev začínají v ekonomicky nejvyspělejších zemích stagnovat, příjmy a majetky hrstky nejbohatších rostou přímo raketově. V Právu 28. ledna 2020 se ptal, s kým se má kdo smířovat instalací mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze? Dalecí potomci vítězů s praprapotomky poražených? Mariánské gesto má vést k tomu, aby se všichni smířili s tím, že stavby a bourání pomníků se neřídí historickou pravdou, ale má do tváře měst viditelně a natrvalo vtisknout stopu těch, kdo si o sobě myslí, že jsou tentokrát už navždy všemocní. V Právu 27. ledna 2020 uvedl, že slyšíme nářky, že v naší zemi žije příliš málo demokratů. Na sociálních sítích se lze snadno dozvědět, jak se z člověka stává bolševik. Stačí navrhnout opatření k získání bydlení ještě za života mladých lidí, špitnout o možných přednostech družstevních politiků, je z vás komunista, stalinista, přívrženec totality bez ohledu na to, jak dlouho po roce 1989 jste se narodili. A na druhé straně jsou v naší široké fašistické obci ti, kteří nesouhlasí s otevíráním bran vlnám migrantů i ti, kteří si nejsou jisti, zda každého afghánského mladíka 18 plus lze považovat za sirotka. Je jasné, že pokud se na jedné straně hromadí bolševici a na druhé straně houfće těch, kteří nevidí ve stěhování národů optimální řešení problémů dneška, zbývá na skutečné demokraty až neuvěřitelně malý prostor (*i T. G. Masaryk svého času řekl, že demokracii bychom měli a potřebovali bychom i ty demokraty*). V Právu 4. února 2020 uvedl, že česká vláda schválila dar Číně ve výši 10 milionů

STŘÍPKY O DNEŠKU

korun. Původně premiér tvrdil, že roušky jsou už vykoupeny. Je s rozpaky možno uvést, že Čína je schopna za 10 dnů postavit nemocnici s jedním tisícem lůžek a naše země není schopna vyrobit ve srovnatelné době za 10 milionů ochranné pomůcky, které by proti viru chránily (*mezitím byla postavena další nemocnice pro 1 100 potřebných*). Exředitel Ústavu pro jazyk český AV ČR Karel Oliva v Lidových novinách 6. února napsal, že čínští komunisté si na rozdíl od našich již koncem 70. let uvědomili, jaké výhody jim přinese

zavedení tržního hospodářství. Absolutní státní a politickou moc si ponechali, takže v případě potřeby není problém zaříditi, aby byla za deset dnů postavena a vybavena nemocnice s 1 000 lůžky nebo hermeticky

uzavřena celá města. Oliva je si zcela jist, že ani jedno z toho bychom u nás nedokázali, odborům by naskákaly pupínky z přesčasů a plejáda nejrůznějších aktivistů by se už postarala o dodržování zákony zaručeného volného pohybu. Má obavu, že individualismus a osobní svobody, které stály v základech úspěchů evropské civilizace, jsme si zabsolutizovali víc, než by v určitých krizových případech mohlo být zdrávo. V tom, jak Čína vyřeší hygienický problém, se teprve doopravdy ukáže, jak velkou moc Komunistická strana Číny má (*je možné, že na sociálních sítích se objevil další bolševik, tentokrát maoista, Karel Oliva*). **kj**

Žije už jen ve vzpomínkách

Od dubna 2015 člen ZO KSČM 0309 soudruh RSDr. Otakar Hubáček, který opustil svět ve věku nedožitých 90 let. Od počátku 50. let působil jako politický pracovník na úrovni ObV a MěV KSČ v Brně a poté jako člen sekretariátu a tajemník pro stranickou práci v ideologické oblasti. Po odchodu do důchodu v r. 1986 se aktivně zapojil do činnosti Klubu důchodců v odborové organizaci. Zajímal se o dění u nás i ve světě, pořizoval si poznámky i úvahy o událostech, které plně využíval na pravidelných setkáních Klubu důchodců první středu v každém měsíci kalendářního roku. Zápisky mu umožňovaly posuzovat aktuální dění v širších souvislostech a dlouhodobých vývojových tendencích. V tom nám ostatním byl příkladem. Soudruh Otakar Hubáček žije v paměti všech, kteří působili na úrovni našeho kraje i jeho okresů v ideologické oblasti. **K. Janiš**

CO PŘINÁŠÍ KULTURA NA JAŘE

Chystala se rozkvést, jako jarní kvítí, ovšem jejímu rozletu byla přistřižena křídélka. Ke škodě nás všech, ovšem restriktivní opatření nouzového stavu je nutné dodržovat.

Umělci hledají cesty, jak se s nečekanou situací vyrovnat. Vysílají záznamy svých představení v televizi, využívají i možnosti on-line vysílání na internetu. Zapojili se do vzdělávacích akcí, šíjí roušky. Řada jich také nastoupila brigády - např. herečka B. Mottlová jako pokladní v obchodě. Ne každý, zejména mladý umělec, má tolik peněz, aby mohl přečkat doma za pecí a na milodary nečeká. Držme jim palce, ať spolu ve zdraví tuto situaci přežijeme!

Pomozte muzeu psát historii. Žijeme zvláštní dny. Jejich symbol, skutečný fenomén, je rouška. S vyhlídkou na budoucnost se Etnografický ústav MZM rozhodl vytvořit malou kolekci roušek. Těžit z ní bude až následující generace badatelů a kurátorů, pro které bude např. v roce 2050 při tvorbě výstavy „*ROK 2020 – 30 let poté*“ cenným zdrojem materiálu. Tak si své výtvary uschovejte! (*A nezapomeňte kam.*) **Jan Korbel**

Antonín Hošťálek vydal právě novou knihu

Už titulke prozrazuje obsah – Zápisky, Eseje, Hra, Verše, Krátké prózy. Vše uvedené a napsané prozrazuje, že autor je zkušeným novinářem, publicistou i nakladatelem. Pečlivě, každým dnem soustavně sleduje dění u nás a velice výstižně dokáže charakterizovat to hlavní, to podstatné v událostech a kriticky se vyjádřit. V tom se výrazně odlišuje od těch, kteří nás denně učí a skolí, jak máme přemýšlet a hodnotit současnost, minulost i perspektivu vývoje naší společnosti. Uvádím příklady Hošťálkova hodnocení dění u nás.

Někteří vlastně jen vyměnili pomníky, posunuly se o pár metrů dál. Dřív stávali u pomníku Hybeše, dnes stávají u Masaryka. Dnes najednou píší, jak normalizace byla strašná. A nemají s tím žádný problém, že to poprvé objevují až čtyřicet let poté, co skončila (s. 20). Svět je jen mršina. Omalovaná mršina, pořád nově převlíkaná ... ale oni ji sedlají, ždímkou a rajtují po ní, jak mohou. - Kdyby se tak někdo podíval na ten náš svět nezaujatě zvenku, musel by se zděšením konstatovat, jakými blby je obydlen! (s. 29). Oni se až dnes ošklibují nad odporností komunismu a žádné dnešní odpornosti nevidí. A když by se změnil režim, a tedy i poptávka, zas se budou holedbat, jak bojovali s tímto režimem ... Včera v TV zase ten zkokstnatělý Moravec a jeho strašně účinkující. Ovšem není divu, když vstupenkou do televize je plivnutí na Babiše nebo Zemana, no ale dost, dost – tak bych mohl pokračovat donekonečna ... (s. 34). Toužil jsem po svobodě slova. A opravu dočkal jsem se jí, trvala asi tři roky, začala listopadem 1989, někdy zhruba s rozpadem Československa se začaly šrouby zase postupně utahovat. Tehdy bylo jenom deníků padesát a každý jiný, ta pestrost žánrů, étos a hloubka článků, stylistická úroveň. Neřeberné množství názorů. A co vidíme dnes? Žurnalistika je prostince jednoduchá, vše je vykresleno v tom nejjednodušším světle, jeden dva velmi zploštělé úhly pohledu. Názorová ideologičnost, všude je-

nom ten jeden správný názor. A když někdo vznese proti někomu námitku, ihned se zkoumá, jestli vůbec je práv, jestli je vůbec hoden mluvit v tom našem veřejném prostoru. A samozřejmě nevyhnutelný závěr je, že nikoliv. A tak místo diskuse je dotyčný očerňován, a pakliže tajné služby vydají pokyn, tak vystaven mediálními štvanicím (s. 40). Samozřejmě vidí, že vládnoucí ideologický režim chce mít všechno dění pod kontrolou a snaží se, podobně jako režim přechodový, udržet společnost v určité nevědomosti a nepřipustí v médiích žádné skutečně odlišné názory, ba dokonce ani žádné dvojznačné interpretace událostí. Se svým překrucováním skutečnosti, se svou propagandou, s manipulacemi všeho druhu a dezinformacemi, které mají sloužit především k podpoře totálního liberalismu a k adorování Západu, na nás dotírají na obrazovkách, v novinách, v éteru. A třeba ideologicky zapálený Železný, služební Moravec anebo se jmenují jinak, je to jedno. Protože nakonec v důležitých kauzách stejně vždycky drží pospolu, ať jsou veřejnoprávní, bulvární nebo jací (s. 59). A skutečné protestní hlasy? Ty se scvrkly do často anonymních výkřiků zastrčených na konci článků novin v tzv. diskusi, která je všem také pečlivě kontrolovaná, usměrňovaná i cenzurovaná (s. 60).

Na jaře 2019 nejvyšší radniční politici veřejně uctívali Německý dům, symbol nacistické zpuslosti. S batůžky křepčili před replikou Německého domu. Na fakultách jim vtlučkají do hlavy, že je třeba napravit nespravedlnosti napáchané jejich předky na Němcích, a oni žijí v přesvědčení, že je takto odčinují. Média s těmito akcemi v dnešní rusofobní atmosféře sympatizovala. Staré generace pamatují, jak z Německého domu vlály prapory s hákovými kříži a vědí o tomto domě hrůzy i leccos jiného... Vskutku opět Antonín Hošťálek přispěl k podstatně jinému, pravdivému chápání dneška než předkládají dnešní média.

Karel Janiš

1. MÁJ - JUBILEJNÍ A TROCHU ZVLÁŠTNÍ

Letos se poprvé nemůžeme sejít na 1. máje - Svátek práce - se svými přáteli a známými na společném shromáždění. Nic nám ovšem nebrání v tom, abychom si jej důstojně připomenuli. Vzpomínkou doma nebo třeba vycházkou do Pisáreckého parku k památníku té první prvomájové manifestace v roce 1890 v Brně.

Několikrát jsme se tam šli po „něžné (kontra)revoluci“. Na krásnou atmosféru si můžeme zavzpomínat. Položením kytičky uctít generace našich předchůdců a vzpomenout i na ty z našich současníků, kteří už s námi nejsou. Samozřejmě za dodržení všech omezení nouzového stavu, zejména individuálního charakteru vzpomínky!

Pozdravit své soudruhy můžeme i z povzdálí.

Prvomájová tradice vznikla rozhodnutím Mezinárodního kongresu dělnictva - ustavujícího kongresu II. internacionály v červenci 1889 v Paříži. Kongres se připojil k rozhodnutí amerických odborářů každoročně uctívat památku chicagských vůdců dělníků popravených po nespravedlivé soudní represi. A tak poprvé v roce 1890 a v dalších letech se vždy 1. května scházejí ti, kteří žijí z výsledků každodenní poctivé práce rukou i hlavy, pokud o ni v podmínkách kapitalistického uspořádání poměrů ve společnosti nepři- cházejí a pak ji často marně hledají.

Jan Neruda v Národních listech 4. května 1890 napsal, že kdo tento 1. máj prožil, svého života na něj nezapomene. Dožili jsme se dosud nejpamát- nějšího dne 1. května lidských dějin.

I o Brně platila Nerudova slova, že to byl po- stup mohutný, neodolatelný, jako když se hrnou vlny oceánu. Kdo přihlížel, poznal, co síla elemen- tární znamená. Policejní a vojenské hlídky a oddí- ly registrovaly na 40 tisíc manifestujících.

Požadavky na 8hodinovou pracovní dobu a na spravedlivou odměnu na ní tehdy vyslovené jsou

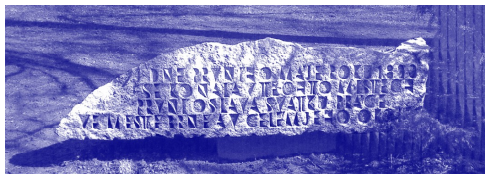

Vzpomínka na 1. máj v Pisárkách.

(Text jk + kj + ar; foto archiv redakce)

v době globálního kapitalismu víc než aktuální. Stačí slyšet diskuse, že není žádoucí růst mezd a platů v těch či oněch odvětvích a důchodů.

Připomeňme si slavný fejeton neméně slavného Jana Nerudy. Nadčasový a i dnes v mnohém inspirativní (zde pouze úryvek, na webu MěV KSČM jej zveřejníme v plném rozsahu).

Jan Neruda - 1. máj 1890

„Byl První máj...“

Račte odpustit, že začínám také já tou naší poeticky sice líbeznou, přece však jen až přespřílíš otřepávanou frází! Když to ale věru tentokrát jinak nejde! ... Ano: Byl První máj 1890! A kdo jej co muž dozrálý, myslivý prožil, do dnů svého života na něj nezapomene! ... Věřu, kdož jsme se ho dočkali, že jsme dožili se nejpamátnějšího 1. května lidských dě- jin. Ba, snad že nejpamátnějšího dne těch lidských dějin vůbec!

Klidným, železným krokem přirazily 1. května 1890 bataljóny dělnické, přčetné, nepřehledné, a vřadily se do lidského šiku, aby již provždy stej- ným postupem šly s námi ostatními za vznešenými lidskými cíli, stejně oprávnění, stejně obtížení, stej- ně blažení. ...

Byl to postup mohutný, neodolatelný, jako když se hrnou vlny oceánu. Kdo přihlížel, porozuměl, co „síla elementární“ znamená! I když přenesena na věč duševní, mravní! ...

Zvláštní – ba prazvláštní den!

Byl první květen roku 1890!

Prohlášení Národní rady Klubu českého pohraničí

Národní rada Klubu českého pohraničí posuzuje jako podlý čin rozhodnutí zastupitelstva městské části Praha 6 v čele s Ondřejem Kolářem (TOP 09) o odstranění pomníku maršála SSSR I. S. Koněva, velitele vojsk Rudé armády, která 9. května 1945 osvobodila v součinnosti s pražskými povstanci hlavní město naší vlasti - Prahu. Podlý čin vyvěrající z falzifikace historické pravdy.

Podlost a zbabělost iniciátorů je tím odpornější, že odstranění sochy bylo uskutečněno v době omezení pohybu občanů v souvislosti s vládními opatřeními k boji proti šíření Koronaviru z obav protestních akcí občanů

Národní rada KČP vyjadřuje celou svou činností trvalé úsilí o pravdivý výklad historie českého národa a odsuzuje všechny pokusy o její falzifikaci.

Ptáme se: Jaké je stanovisko zastupitelstva Prahy 6 a pana Koláře k požadavkům Sudetoněmeckého landsmanšaftu a českých kolaborantů na likvidaci dekretů prezidenta ČSR Dr. E. Beneše?

Posíláme přátelský pozdrav velvyslanectví Ruské federace a jeho prostřednictvím ruskému národu. Budeme i nadále pěstovat a šířit úctu k maršálu I. S. Koněvovi a všem vojákům Rudé armády, kteří osvobodili svět a naši vlast od hitlerovské genocidy. V květnových dnech položí členové KČP už tradičně květy na místa jejich posledního odpočinku u příležitosti 75. výročí osvobození naší vlasti Rudou armádou.

JUDr. Gustav Janáček, předseda NR KČP

RSDr. Milan Richter, CSc., čestný předs. NR KČP

Smutná zpráva

Vedení Národní rady oznamuje všem členům, sympatizantům KČP a obci českých historiků, že dne 6. dubna 2020 zemřel po krátké nemoci ve věku 87 roků významný český historik, vlastenec, člověk mimořádných morálních kvalit

PhDr. Josef Groušl, CSc.

Klub českého pohraničí a spolu s ním všechny vlastenecké organizace ztrácejí velkého bojovníka za historickou pravdu o minulosti českého národa a o jeho budoucnosti v souvislosti česko-německých vztahů a o neměnnosti a trvalé platnosti dekretů prezidenta ČSR Dr. Edvarda Beneše.

★ ŠLI PŘED NÁMI

František Halas st. – 140. výročí narození

Narodil se 15. dubna 1880 v Sasíně u Boskovic. Od svých 14 let pracoval jako textilní dělník v Brně a ve Svitávce. Byl aktivním funkcionářem odborů, Dělnické tělovýchovné jednoty, sociální demokracie a od roku 1921 KSČ. V roce 1914 narukoval na ruskou frontu, v říjnu byl zajat a v zajateckých táborech vstoupil do našich legií. Jako důvěrník roty usilovat o demokratickou linii legií, byl z nich proto vyloučen a uvězněn, poslán na práci v dolech. Domů se vrátil v roce 1920. Organizoval několik stávek textiláků, zúčastnil se pro-sincové generální stávky v roce 1920 a protinacistickeho odboje. Za svou aktivní politickou činnost byl 16krát vězněn a byl často bez zaměstnání.

Přispíval do několika titulů dělnického tisku – do Rašple, Rovnosti, Tvorby. Svůj život přiblížil v několika knihách vzpomínek. *Kemka* vyšla v roce 1950, *Bez legend* v roce 1958 a *Máje a prosince* v roce 1959, za něž dostal Cenu osvobození Brna. Čtvrtá kniha vzpomínek zůstala v rukopise, poněvadž autor 2. listopadu 1960 zemřel. Jeho vzpomínky mají velkou hodnotu, jsou v nich neobvyklé pohledy na dělnickou minulost Brna.

Literární nadání Františka Halase st. přešlo na syna Františka Halase (1901-1949) i na oba vnuky. F. X. Halas (1937) byl po r. 1989 našim velvyslancem ve Vatikánu a podílel se na překladu tzv. Jeruzalémské bible. Jan Halas (1945) v knize *Dodatky* z roku 1986 uveřejnil 18 medailonků významných osobností naší kultury. Poslední z nich věnoval otci i dědovi a útoku Václava Černého na otce-básníka v jeho pamětech.

Karel Janiš

S našim Pepíkem odchází jeden ze zakladatelů a budovatelů KČP, který v letech 1998-2000 vykonával úspěšně funkci předsedy Národní rady KČP a za jehož předsednictví byla založena sekce ochránců státních hranic, jako organická součást KČP.

Po ukončení výkonu funkce předsedy NR KČP založil a do posledních dnů řídil Historickou a dokumentační komisi KČP, která výrazně přispěla k veškeré činnosti uvnitř i navenek KČP.

Odešel vlastenec a internacionalista, který má zásluhu na tom, že KČP dnes patří svou činností a počtem svých členů k nejsilnějším vlasteneckým spolkům v ČR a na rozvoji mezinárodních vztahů KČP.

ČEST JEHO PRÁCI PRO VLAST!

Naši dubnoví jubilanti

ZO (MO) KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce Echo blahopřejí k narozeninám a přejí zdraví a dlouhá léta následujícím členkám a členům naší MěO:

Jitka STEJSKALOVÁ, Marta VALENTOVÁ, Emil VÍTEK, Petr CAHA, Pavel FILIPI, Adolf GRMELA, František ULBRICH, Aleš RŮČKA, Jaroslava HUTÁRKOVÁ, Jan KNAP, Pavel Milota, Milan Štolfa, Jiří Fazor.

15. dubna oslavil své 85. narozeniny dlouholetý člen strany soudruh **František Ulbrich**. Městský výbor KSČM v Brně mu při této příležitosti vyslovuje poděkování jako výraz ocenění jeho záslužné a obětavé práce ve všech funkcích, které v průběhu desítek let vykonával. Za všechny vzpomeňme tajemník MěV KSČM v Brně, vedoucí tajemník OV KSČ Brno-venkov a vedoucí tajemník JmKV KSČ v těžkém období roku 1989-90.

Městský výbor a ZO KSČM mu i do dalších let přeje především pevné zdraví. **red**

ŠLI PŘED NÁMI

Josef Trískala – 115. výročí narození

Narodil se 22. dubna 1905 v Hovězí u Vsetína v rodině učitele. Po maturitě vystudoval chemii a fyziku na přírodovědné fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Pedagogicky působil v Chustu, Užhorodě, ve Dvoře Králově a naposledy na reálném gymnáziu v Brně-Husovicích.

Za okupace byl členem ilegálního krajského, později zemského vedení KSČ na Moravě, redigoval Hlasy z podzemí a Moravskou rovnost. Kladl důraz na ideovou úroveň členů strany. 12. prosince 1942 byl zatčen a přes nelidské výsledky v Kounicových kolejích síť strany neprozradil. 29. října 1943 byl popraven ve Vratislavi. Na Lesné je po něm pojmenována ulice. Jeho kolegové i jeho bývalí žáci nám studentům gymnázia, kde učil, říkali o jeho pedagogických i osobních kvalitách a až na úzký kroužek žáků, s nimiž se scházel, neměli tušení o jeho ilegální činnosti.

Karel Janiš

ECHO - BRNĚNSKÝ LEVICOVÝ OBČASNÍK. Vydavatel: Městský výbor KSČM v Brně, Křenová 67, PSČ 602 00, Brno • telefon: 734 430 203 • 734 430 204 • <http://www.kscm-brno.cz>; e-mail: mv.brno@kscm.cz; korbel.jan@post.cz • Redakce: PhDr. Karel Janiš - vedoucí, Zdena Korčáková, Jan Korbel • Povoleno Min. kultury ČR, ev. č. MK ČR E 12191 • *Nevyžádané rukopisy se nevrací.* Uzávěrka tohoto čísla 10. 3., **příštího čísla 14. dubna. Číslo 5/2020 vyjde 14. května 2020.**

30 let KSČM

V současném období boje s pandemií koronaviru téměř ušlo pozornosti pro naši stranu významné výročí – 30 let od Ustavujícího sjezdu KSČM.

Ve dnech 20. a 21. prosince 1989 se konalo jednání mimořádného sjezdu KSČ. Sjezd mimo jiné řešil i problém asymetrického uspořádání strany, neboť na Slovensku, na rozdíl od Čech a Moravy, existovala územní organizace se svými ústředními orgány. Sjezd proto rozhodl o vytvoření územní organizace KSČ v Čechách a na Moravě. Tento úkol byl splněn 31. března 1990 na ustavujícím sjezdu KSČM. Předsedou byl zvolen s. Jiří Machalík.

V průběhu uplynulých třiceti let se nenaplnily prognózy, či spíše zbožná přání našich politických soupeřů, že komunisté v brzké době vymrou. Pochopitelně se tak nestalo, naopak KSČM zaujala pevné místo v politickém systému společnosti, po celou dobu je parlamentní stranou, což jí přinejmenším umožňuje ovlivňovat politiku státu. **Aleš Růčka**